

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Olgy Stránské ve věci

žalobců: a) S. S.
b) M. S.
oba bytem M., S.
zastoupení advokátkou JUDr. Věrou Škvorovou, Ph.D.
sídlem Francouzská 75/4, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 13. 5. 2016, č. j. 070179/2016/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2016, č. j. 070179/2016/KUSK, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit každému ze žalobců náhradu nákladů řízení ve výši 10 364,60 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich zástupkyně JUDr. Věry Škvorové, Ph.D.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a shrnutí obsahu podání účastníků

1. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 13. 7. 2016, domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Benešov, odboru výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“) ze dne 4. 3. 2016, č. j. MUBN/15682/2016/VÝST. Tímto rozhodnutím stavební úřad podle § 134 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon),

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

ve znění zákona č. 91/2016 Sb. (dále jen „stavební zákon“) nařídil žalobcům jakožto vlastníkům stavby kolny a skladu, aby mu do 21. 3. 2016 předložili „*průkaz únosnosti odvodových stěn na vodorovné zatížení včetně řešení způsobu jejich založení, zpracovaný oprávněnou osobou*“. Stavební úřad své rozhodnutí vydal v návaznosti na kontrolní prohlídku vykonanou dne 2. 2. 2016 ve dvoře domu č. p. X na ulici T. v B., stojícím na pozemku p. č. X v katastrálním území B. u P., na stavbě kolny a skladu nacházející se na společné hranici se sousedním pozemkem p. č. X v katastrálním území B. u P..

2. Žalobci tvrdí, že napadené rozhodnutí je částečně nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími námitkami, nýbrž v odůvodnění pouze popsal skutkový stav věci a poté konstatoval, že v postupu stavebního úřadu sice zjistil závady, ale ty neměly vliv na závěry stavebního úřadu. Na odvolací námitky týkající se neurčitosti výrokové části stavebního úřadu a nezákonně získaných podkladů pro vydání rozhodnutí žalovaný nijak nereagoval. Žalobcům tak není zřejmé, na základě jakých úvah dospěl žalovaný k závěru, že poznatky a podklady obstarané stavebním úřadem pro vydání rozhodnutí byly získány legitimním způsobem. Žalovaný také pominul, že postup při kontrolní prohlídce ze dne 2. 2. 2016 žalobci napadli zásahovou žalobou k soudu. Nechtěli žalovaný sám činit závěry stran zákonnosti kontrolní prohlídky, měl odvolací řízení přerušit a vyčkat na rozhodnutí soudu. Nadto žalovaný opomenul, že ve správním spise chybí oznámení o konání místního šetření, jež mělo proběhnout dne 28. 1. 2016. Žalobci přitom v odvolání uváděli, že daného dne se místní šetření nemohlo konat. Žalobci žalovanému dále vytýkají, že nijak nevyhodnotil jimi tvrzenou skutečnost, že již v lednu 2015, kdy bylo zahájeno řízení o odstranění stavebních úprav, byl stav budovy stejný jako při kontrolní prohlídce. Řízení o odstranění stavby nicméně dále neprobíhá. Jednání stavebního úřadu, který si čas od času vzpomene na budovu žalobců a učiní nějaké rozhodnutí, aniž by v řízení dále pokračoval za dodržení zákonných povinností úředních osob, označují žalobci za neakceptovatelné. Mají za to, že stavební úřad požadavkem na předložení dokladů pouze zakrývá svou nečinnost a pochybení. O doložení únosnosti obvodových stěn stavební úřad žádá, ačkoli na budově nejsou žádné škody, praskliny nebo jiné viditelné známky její nestability, čímž žalobce zatěžuje a šikanuje. Postup žalovaného, který sice zjistil určité nedostatky, ale neshledal jejich vliv na závěry rozhodnutí stavebního úřadu, považují žalobci za nesprávný.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nejprve rekapituluje skutkový stav věci a připomíná relevantní právní úpravu. Dále uvádí, že sice v postupu stavebního úřadu zjistil závady, ale ty neměly žádný vliv na to, že je třeba posoudit skutečný stav stavby, což může udělat jen oprávněná osoba k tomu určená. Požadovaný doklad je stěžejní pro další postup stavebního úřadu, neboť je třeba zodpovědět otázku, zda je stavba v řádném technickém stavu či nikoliv. Přizvaný odborník konstatoval závažný technický stav budovy, a tak je z hlediska bezpečnosti osob, zvírat i věci na základě odborného posouzení třeba zjistit, jakého rozsahu havarijní stav dosahuje a jaké jsou možnosti jeho řešení. Žalovaný proto považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje, aby ji soud zamítl.

II. Obsah správního spisu

4. Soud ze správního spisu zjistil následující skutečnosti podstatné pro posouzení sporu: stavební úřad obdržel dne 12. 11. 2014 podnět k zahájení řízení o odstranění stavby nacházející se na pozemku p. č. X v katastrálním území B. u P.. Přípisem ze dne 20. 11. 2014 stavební úřad vyzval žalobce k účasti na kontrolní prohlídce podle § 133 a § 134

stavebního zákona. Podle protokolu proběhla kontrolní prohlídka dne 9. 12. 2014, přičemž bylo zjištěno, že původní stavba kolny a skladu byla přestavěna. Výzvou ze dne 12. 12. 2014 byli žalobci vyzváni k bezodkladnému zastavení prací na rozestavěné stavbě. Přípisem ze dne 6. 1. 2015 jim stavební úřad oznámil zahájení řízení o odstranění stavebních úprav.

5. Ve správním spise je dále založen protokol ze dne 28. 1. 2016 o kontrolní prohlídce uskutečněné na pozemku p. č. X v katastrálním území B. u P., z něhož mimo jiné plyne, že žalobci na hranici pozemků vybudovali zděnou stěnu o tloušťce 8 až 10 cm, založenou pouze na podkladním betonu. Statik se ke zjištěným skutečnostem vyjádřil tak, že stavbu kolny a skladu nelze kvůli obvodové stěně zavětrovat a obvodovou stěnu ani kolnu jako celek nelze považovat za stabilní a bezpečnou k užívání. Přípisem ze dne 29. 1. 2016 stavební úřad požádal Policii ČR o zajištění vstupu do nemovitostí žalobců s odůvodněním, že při kontrolní prohlídce konané na sousedním pozemku p. č. X v katastrálním území B. u P. dne 28. 1. 2016 pojal důvodné podezření, že v souvislosti s odstraňováním staveb na pozemku p. č. X dochází k bezprostřednímu ohrožení života nebo zdraví osob či zvířat, a tak je třeba zjistit zejména stavebně technický stav stavby nacházející se na pozemku p. č. X ve vlastnictví žalobců.
6. O kontrolní prohlídce konané dne 2. 2. 2016 na nemovitostech žalobců byl sepsán protokol, podle něhož bylo v původní stavbě kolny a skladu vybudováno deset samostatných místností, sociální zařízení, chodba a kuchyňka. Statik po obhlédnutí stavu stavby kromě jiného konstatoval, že stabilita nosné konstrukce stavby není přímo ohrožena stavebními pracemi na sousedním pozemku. Tloušťka vyzdívky obvodových stěn však podle něj nezajišťovala stabilitu stavby s ohledem na zatížení větrem. Statik dále stavebnímu úřadu doporučil, aby od majitele požadoval předložení průkazu únosnosti obvodových stěn na vodorovné zatížení včetně řešení způsobu jejich založení. O tom, že byla provedena kontrolní prohlídka, stavební úřad informoval žalobce přípisem ze dne 2. 2. 2016.
7. Výzvou ze dne 4. 2. 2016 byli žalobci podle § 134 odst. 2 stavebního zákona vyzváni k předložení průkazu únosnosti obvodových stěn na vodorovné zatížení včetně řešení způsobu jejich založení. Na tuto výzvu reagovali podáním ze dne 18. 2. 2016, v němž zejména tvrdili, že jim není zřejmé, jaký doklad je po nich požadován, žádali jeho bližší specifikaci a uváděli, že stav budovy se od doby, kdy bylo vydáno stavební povolení k pracím na sousedním pozemku, nezměnil, že se cítí být postupem stavebního úřadu šikanováni a že kontrolní prohlídka nebyla dne 2. 2. 2016 provedena v souladu se zákonem a nepodjatými úředními osobami.
8. Rozhodnutím ze dne 4. 3. 2016 stavební úřad podle § 134 odst. 3 stavebního zákona nařídil žalobcům jako vlastníkům stavby kolny a skladu, aby mu do 21. 3. 2016 předložili průkaz únosnosti obvodových stěn na vodorovné zatížení včetně řešení způsobu jejich založení, zpracovaný oprávněnou osobou. Své rozhodnutí opřel o zjištění plynoucí z kontrolní prohlídky ze dne 2. 2. 2016, podle níž vyzdívky obvodových stěn vzhledem ke své tloušťce nezajišťují stabilitu stavby s ohledem na její zatížení větrem, a o doporučení statika, který byl ke kontrolní prohlídce pozván. Stavební úřad ve svém rozhodnutí současně reagoval na podání žalobců ze dne 18. 2. 2016. Na podání ze dne 18. 2. 2016 mimoto stavební úřad reagoval samostatným sdělením ze dne 10. 3. 2016.

9. Proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 4. 3. 2016 podali žalobci společné odvolání, v němž namítali neurčitost výrokové části rozhodnutí stavebního úřadu, kterou spatřovali v tom, že v ní nebyla uvedena nemovitost, k níž mají předložit průkaz. Skutečnosti, které vzal stavební úřad za základ svého rozhodnutí, podle nich neměly oporu ve skutečném stavu věci. Protože byla kontrolní prohlídka provedena bez vědomí a souhlasu žalobců, aniž byly splněny předpoklady dle § 172 odst. 2 stavebního zákona, byla část důkazů získaná v rozporu se zákonem, čímž došlo k porušení § 51 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 250/2014 Sb. (dále jen „správní řád“). Žalobci upozorňovali na to, že vůči úřední osobě Š. Z. byla vznesena námitka podjatosti, která ke dni provedení kontrolní prohlídky nebyla vyřízena. Paní Z. se kontrolní prohlídky účastnila, ačkoliv se dle mínění žalobců nejednalo o bezodkladný úkon ve smyslu § 14 odst. 3 správního řádu. Žalobci rovněž tvrdili, že neodmítli reagovat na výzvu ze dne 4. 2. 2016, která předcházela vydání rozhodnutí stavebního úřadu, ale pouze požádali o specifikaci dalších údajů, neboť jim dosud není známo, co se rozumí průkazem únosnosti obvodových stěn tak, jak byl stavebním úřadem specifikován. Sdělení k jejich žádosti ze dne 10. 3. 2016 přitom bylo zmatečné a vydáno Ing. T., která nebyla oprávněnou úřední osobou. Žalobci rovněž tvrdili, že stavební úpravy nevyžadovaly stavební povolení. Žalobce a) vedle toho uplatnil ve společném odvolání své vlastní výtky týkající se postupu stavebního úřadu, nepodloženosti doporučení statika či nekonkrétní specifikace požadovaného průkazu.
10. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve zrekapituloval skutkový stav věci. Poté připomenul právní úpravu kontrolní prohlídky a konstatoval, že na cizí pozemek nebo do stavby je možné vstoupit bez předchozího uvědomění vlastníků, pokud je dodržena podmínka bezprostřednosti reálného ohrožení života či zdraví osob anebo zvířat. Jsou-li zjištěny závady, je prvním úkonem stavebního úřadu výzva ke splnění požadavků. Není-li výzvě vyhověno, nařídí stavební úřad požadované opatření rozhodnutím. Žalovaný také podotkl, že na tento postup je třeba nahlížet jako na operativní jednání. Zda jsou v konkrétním případě dány důvody podmiňující příslušné kroky, zjišťuje a zvažuje stavební úřad. Poté žalovaný uzavřel, že v postupu stavebního úřadu sice zjistil závady, ale ty neměly žádný vliv na to, že bylo třeba posoudit skutečný stav stavby. Posudek může učinit jen osoba k tomu určená. Zodpovězení takové otázky je stěžejní pro další postup stavebního úřadu, protože posudek zodpoví, zda je stavba v řádném technickém stavu či nikoliv a zda mají následovat další kroky. Žalovaný tedy odvolání zamítl.

III. Posouzení žaloby krajským soudem

11. Poté, co soud ověřil, že žaloba byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo zástupkyni žalobců doručeno dne 25. 5. 2016) a osobami k tomu oprávněnými, zabýval se otázkou, zda je napadené rozhodnutí samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví anebo zda se jedná o úkon vyloučený ze soudního přezkumu na základě § 70 písm. c) s. ř. s. z důvodu, že se jím pouze upravuje vedení řízení před správním orgánem.
12. Kontrolní prohlídku stavby upravují § 133 a § 134 stavebního zákona. Jedná se o jeden z nástrojů stavebního dozoru, jehož prostřednictvím stavební úřad zjišťuje skutečný stav stavby na místě samém. Z právní úpravy je patrné, že kontrolní prohlídka může být provedena pro účely konkrétního řízení podle stavebního zákona, ale může být vykonána také nezávisle na jakémkoli probíhajícím řízení. V případě, že stavební úřad shledá během kontrolní prohlídky závadu, je jeho úkolem vyzvat povinnou osobu ke zjednání nápravy (§ 134 odst. 2 stavebního zákona). Pokud výzvě není ve stanovené lhůtě vyhověno, nařídí

stavební úřad svým rozhodnutím zjednáání nápravy. Takové rozhodnutí je dle § 134 odst. 3 věty druhé stavebního zákona prvním úkonem v řízení, a nepředchází mu tedy vydání oznámení o zahájení řízení či jiné úkony. Rozhodnutí vydané podle § 134 odst. 3 stavebního zákona může být současně jediným úkonem stavebního úřadu v řízení o nařízení zjednáání nápravy. Vyhoví-li povinná osoba rozhodnutí, nemusí být v závislostech na konkrétních okolnostech případu žádné další řízení zahájeno. Pokud nápravu nezjedná (nápravou může být také předložení absentujících dokumentů), dopustí se povinná osoba přestupku podle § 178, § 179 nebo § 180 stavebního zákona.

13. V souzené věci byla dne 2. 2. 2016 provedena kontrolní prohlídka v návaznosti na zjištění učiněná při kontrolní prohlídce uskutečněné dne 28. 1. 2016 na pozemku sousedícím s pozemkem a stavbou žalobců. Ze správního spisu lze vysledovat, že kontrolní prohlídka dne 2. 2. 2016 proběhla z důvodu obavy, že v důsledku stavebních prací prováděných na sousedním pozemku může dojít k ohrožení stability upravené stavby žalobců. Na rozhodnutí, jímž stavební úřad na základě výstupů kontrolní prohlídky nařídil žalobcům předložení průkazu únosnosti, nemusí nutně navazovat správní řízení zakončené rozhodnutím, jehož přezkoumání umožní přezkoumat také rozhodnutí stavebního úřadu o nařízení povinnosti předložit průkaz únosnosti. Důvodem pro případné nařízení odstranění stavebních úprav v dříve zahájeném samostatném řízení totiž může být vedle skutečnosti, že stavba z důvodu špatné statiky ohrožuje život či zdraví osob nebo zvířat, také to, že stavební úpravy byly provedeny bez příslušného povolení (soud v tomto ohledu vyslovuje pouze teoretickou možnost, nikoli konkrétní posouzení skutkových okolností případu žalobců). Rozhodnutí stavebního úřadu, jímž bylo žalobcům nařízeno, aby předložili průkaz únosnosti, může být prvním a současně posledním rozhodnutím vydaným v řízení o nařízení zjednáání nápravy a zároveň se jedná o rozhodnutí, jež se dotýká právní sféry žalobců, neboť jeho nerespektování může vést k zahájení přestupkového řízení s žalobci nebo k provedení správní exekuce provedením náhradního výkonu (§ 119 správního řádu), popř. za určitých podmínek i ukládáním donucovacích pokut (§ 129 správního řádu).
14. Ze shora uvedených důvodů soud postupoval v pochybnostech ve prospěch zachování práva žalobců na přístup k soudu (v intencích rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2005, č. j. 1 Afs 86/2004-54, publikovaného pod č. 792/2006 Sb. NSS a dostupného stejně jako ostatní rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz) tak, že rozhodnutí stavebního úřadu ve spojení s na něj navazujícím napadeným rozhodnutím nepovažoval za rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení, ale meritorně je přezkoumal jako konečné rozhodnutí, jež zakládá povinnosti žalobců.
15. K věci samé soud na úvod připomíná, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené a proč pokládá účastníkem tvrzené skutečnosti za nerozhodné či nesprávné (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 As 103/2013-21, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Pokud se správní orgán nevypořádá se všemi v odvolání uplatněnými relevantními námitkami, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2008, č. j. 2 As 50/2008-62).
16. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve shrnul obsah prvostupňového správního spisu a následně konstatoval právní úpravu dopadající na posuzovanou věc. K vlastnímu posouzení pak pouze uvedl, že „sice v postupu stavebního úřadu zjistil závady, ale tyto

nedostatky nemají žádný vliv na to, že je třeba posoudit skutečný stav stavby a tento posudek může udělat jen oprávněná osoba k tomu určená. Zodpovězení této otázky je pak stěžejní pro další postup stavebního úřadu, jelikož tento předmětný posudek má zodpovědět, zda stavba je v řádném technickém stavu či není, a tudíž zda mají následovat další kroky či nikoli.“ Zcela bez povšimnutí žalovaný ponechal odvolací námitky žalobců. Z napadeného rozhodnutí tak není vůbec seznatelné, jak žalovaný smýšlel o namítané neurčitosti výrokové části rozhodnutí stavebního úřadu, proč považoval podklady z kontrolní prohlídky za zákonně získané a postup stavebního úřadu za správný. Stejně tak žalovaný nereagoval na výtku žalobců, že se kontrolní prohlídka účastnila Š. Z., ačkoli byla namítnuta její podjatost, a neobjasnil, zda a z jakých důvodů bylo možné aplikovat § 14 odst. 3 správního řádu, na nějž žalobci v odvolání poukazovali. K tomu, zda měly skutečnosti, z nichž stavební úřad vycházel, oporu ve skutečném stavu věci, se žalovaný rovněž nijak nevyjádřil. Bez jakékoli odezvy zůstala tvrzení žalobců, že stavební úřad vůči nim postupuje nekonzistentně a v rozporu se zásadami správního řízení. Samostatné námitky žalobce a) uplatněné v rámci odvolání žalovaný taktéž pominul.

17. Nejen že žalovaný nereagoval na odvolací námitky, ale zcela nedostatečná je také jeho úvaha o tom, že v postupu stavebního úřadu zjistil závady, které neovlivnily zákonnost rozhodnutí stavebního úřadu. Z takové argumentace není vůbec zřejmé, jaké závady žalovaný zjistil, zda se jednalo o pochybení namítaná žalobci či o jiná pochybení zjištěná z úřední povinnosti, a z jakých důvodů jim žalovaný nepřikládal zvláštní váhu.
18. Soudu tedy nezbývá nic jiného než konstatovat, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a že žalovaný porušil svou povinnost přezkoumat správnost prvostupňového rozhodnutí v rozsahu odvolacích námitek (§ 89 odst. 2 správního řádu). Za těchto okolností se soud nemůže věnovat ostatním žalobním bodům, neboť je nejprve nutné, aby se k věci přezkoumatelným způsobem vyjádřil žalovaný.
19. Nad rámec nutného odůvodnění soud dodává, že žalobci podali ke zdejšímu soudu také žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, který spatřují v nezákonně provedené kontrolní prohlídce ze dne 2. 2. 2016. Řízení o žalobě, které je vedeno pod sp. zn. 45 A 15/2016, není ke dni vydání tohoto rozsudku skončeno. Dospěje-li soud ve svém budoucím meritorním rozhodnutí k závěru, že kontrolní prohlídka byla nezákonným zásahem stavebního úřadu, měl by žalovaný v odvolacím řízení v právě projednávané věci zvážit, zda stavební úřad disponoval dostatkem důkazních prostředků, které nebyly získány v rozporu s právními předpisy, a jejichž užití tedy nebylo vyloučeno na základě § 51 odst. 1 správního řádu.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Soud ze shora uvedených důvodů napadené rozhodnutí bez jednání zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V něm bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), a tedy se řádně vypořádá s odvolacími námitkami žalobců.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšným žalobcům přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové výši 20 729,20 Kč, z čehož každému ze žalobců náleží jedna polovina, tedy 10 364,60 Kč. Tato částka sestává z odměny advokátky, kterou tvoří

odměna za dva úkony právní služby po 2 480 Kč pro každého z žalobců [příprava a převzetí věci, sepsání žaloby včetně návrhu na přiznání odkladného účinku podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], dvou paušálních částek jako náhrad hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, vše zvýšeno o částku 2 209,20 Kč odpovídající náhradě za 21 % DPH z předchozích částek, a ze zaplacených soudních poplatků ve výši 8 000 Kč (dvakrát 3 000 Kč za žalobu a dvakrát 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, za který žalobcům přísluší náhrada na základě přiměřené aplikace § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. srpna 2018

JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D. v. r.
předseda senátu